

Dokument z posiedzenia

A9-0085/2022

4.4.2022

SPRAWOZDANIE

w sprawie UE wobec zagrożeń bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku
(2021/2232(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawca: David McAllister

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ.....	25
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	26

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie UE wobec zagrożeń bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku (2021/2232(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 września 2021 r. w sprawie nowej strategii UE–Chiny¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 marca 2022 r. w sprawie rosyjskiej agresji na Ukrainę²,
- uwzględniając rezolucję ES-11/1 Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 2 marca 2022 r. potępiającą agresję Rosji na Ukrainę,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Federacji Rosyjskiej i Chińskiej Republiki Ludowej z dnia 4 lutego 2022 r. w sprawie stosunków międzynarodowych wkraczających w nową erę i zrównoważonego rozwoju na całym świecie,
- uwzględniając forum ministerialne ds. współpracy w regionie Indo-Pacyfiku z dnia 22 lutego 2022 r.,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie wyzwań i perspektyw dotyczących wielostronnych systemów kontroli broni masowego rażenia i systemów rozbrojenia³,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 21 października 2021 r. dla Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie stosunków politycznych i współpracy między UE a Tajwanem⁴,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 21 października 2020 r. dla Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela i Rady dotyczące przygotowań do procedury 10. przeglądu Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT), kontroli broni jądrowej i wariantów rozbrojenia jądrowego⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie konektywności i stosunków UE–Azja⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy ramowej między Unią Europejską i

¹ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0382.

² Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0052.

³ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0504.

⁴ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0431.

⁵ Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 240.

⁶ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 117.

- jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią z drugiej⁷,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 października 2017 r. w sprawie stosunków politycznych UE z ASEAN⁸,
 - uwzględniając swoje zalecenie z dnia 29 kwietnia 2021 r. dla Rady, Komisji oraz Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie stosunków między UE a Indiami⁹,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony¹⁰,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 7 października 2021 r. w sprawie stanu zdolności cyberobronnych UE¹¹,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z posiedzenia w dniach 21–22 października 2021 r.,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 16 września 2021 r. w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku (JOIN(2021)0024),
 - uwzględniając aktualizację francuskiej strategii na rzecz regionu Indo-Pacyfiku z lipca 2021 r. pt. „The Indo-Pacific region: a priority for France” [„Region Indo-Pacyfiku – priorytet dla Francji”],
 - uwzględniając konsultacje wysokiego szczebla UE–USA w sprawie regionu Indo-Pacyfiku z dnia 3 grudnia 2021 r.,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 1 grudnia 2021 r. dotyczący strategii Global Getaway (JOIN(2021)0030),
 - uwzględniając 13. Szczyt dialogu Azja-Europa (ASEM) z dnia 25 i 26 listopada 2021 r.,
 - uwzględniając koncepcję zintegrowanego podejścia do zmiany klimatu i bezpieczeństwa z 5 października 2021 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 kwietnia 2021 r. w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku,

⁷ Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 172.

⁸ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 44.

⁹ Dz.U. C 506 z 15.12.2021, s. 109.

¹⁰ Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 341.

¹¹ Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 102.

- uwzględniając pakt bezpieczeństwa AUKUS z dnia 15 września 2021 r.,
- uwzględniając komunikat ze szczytu NATO w Brukseli z dnia 14 czerwca 2021 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z 17 czerwca 2020 r. i z 10 maja 2021 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony,
- uwzględniając partnerstwo w zakresie konektywności między UE a Indiami z dnia 8 maja 2021 r.,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/2188 z dnia 22 grudnia 2020 r. zmieniającą wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii¹²,
- uwzględniając wspólne oświadczenie ministerialne UE–ASEAN w sprawie konektywności z dnia 1 grudnia 2020 r.,
- uwzględniając niderlandzką strategię na rzecz regionu Indo-Pacyfiku z dnia 13 listopada 2020 r. pt. „Region Indo-Pacyfiku: wytyczne dotyczące wzmocnienia współpracy Niderlandów i UE z partnerami w Azji”,
- uwzględniając plan działania w zakresie zmian klimatu i obronności z dnia 9 listopada 2020 r.,
- uwzględniając wytyczne niemieckiego rządu federalnego z września 2020 r. dotyczące polityki wobec regionu Indo-Pacyfiku,
- uwzględniając partnerstwo między UE a Japonią na rzecz zrównoważonej konektywności i infrastruktury wysokiej jakości z dnia 27 września 2019 r.,
- uwzględniając dokument Komisji i wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej z dnia 12 marca 2019 r. pt. „UE-Chiny – perspektywa strategiczna”, przygotowany na posiedzenie Rady Europejskiej,
- uwzględniając Plan działania UE na rzecz zwalczania dezinformacji z dnia 5 grudnia 2018 r.,
- uwzględniając decyzję podjętą na posiedzeniu ministerialnym UE–ASEAN w dniu 21 stycznia 2019 r. w sprawie ustanowienia partnerstwa strategicznego UE–ASEAN,
- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Singapurem podpisaną w Brukseli dnia 19 października 2018 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej z dnia 19 września 2018 r. pt. „Łącząc Europę i Azję – elementy składowe strategii UE” (JOIN(2018)0031),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie zwiększenia

¹² Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 74.

- współpracy UE w zakresie bezpieczeństwa w Azji i w stosunkach z tym kontynentem,
- uwzględniając plan działania ASEAN–UE na lata 2018–2022,
 - uwzględniając Umowę o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy między Nową Zelandią a Unią Europejską z dnia 5 października 2016 r.,
 - uwzględniając wspólny wniosek dotyczący decyzji Rady z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią, z drugiej strony (JOIN(2016)0008),
 - uwzględniając strategię Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego przyjętą w dniu 24 czerwca 2014 r.,
 - uwzględniając Umowę ramową z dnia 23 stycznia 2013 r. między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony,
 - uwzględniając komunikat ze szczytu z dnia 14 czerwca 2021 r. wydany przez szefów państw i rządów uczestniczących w posiedzeniu Rady Północnoatlantyckiej w Brukseli,
 - uwzględniając orzeczenie Stałego Trybunału Arbitrażowego z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie arbitrażu dotyczącego Morza Południowochińskiego (Republika Filipin przeciwko Chińskiej Republice Ludowej),
 - uwzględniając szczyt liderów w ramach czterostronnego dialogu na temat bezpieczeństwa (QUAD) w dniu 24 września 2021 r., w którym po raz pierwszy w historii osobiście udział wzięli liderzy polityczni Stanów Zjednoczonych, Australii, Japonii i Indii,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie prawa morza (UNCLOS),
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0085/2022),
- A. mając na uwadze, że UE definiuje Indo-Pacyfik jako region rozciągający się od wschodniego wybrzeża Afryki po państwa wyspiarskie Pacyfiku; mając na uwadze, że region Indo-Pacyfiku jest regionem zróżnicowanym, który zamieszkuje 60 % światowej populacji i który obejmuje siedmiu członków grupy G-20, jest kluczowym uczestnikiem globalnego ładu międzynarodowego, a w regionie tym znajdują się coraz ważniejsi partnerzy UE w dziedzinie polityki, handlu i bezpieczeństwa;
- B. mając na uwadze, że około 90 % towarów w handlu zagranicznym Unii przewożonych jest drogą morską; mając na uwadze, że w regionie Indo-Pacyfiku znajdują się drogi wodne o kluczowym znaczeniu dla działalności handlowej Unii, takie jak Cieśnina Malakka, Morze Południowochińskie i Cieśnina Bab al-Mandab;
- C. mając na uwadze, że UE i kraje regionu Indo-Pacyfiku stoją przed coraz bardziej zbliżonymi wyzwaniami w zakresie bezpieczeństwa, a także wyzwaniami nietradycyjnymi; mając na uwadze, że stanowisko UE w odniesieniu do tego regionu

odzwierciedla polityczne uznanie potrzeby przyjęcia większej odpowiedzialności za podejmowanie wyzwań w dziedzinie bezpieczeństwa światowego;

- D. mając na uwadze, że przed rozpoczęciem ceremonii otwarcia Zimowych Igrzysk w Pekinie, na zaproszenie przewodniczącego Xi Jinpinga w dniu 4 lutego 2022 r. wydane zostało wspólne oświadczenie przewodniczącego Chin i prezydenta Rosji; mając na uwadze, że we wspólnym oświadczeniu zadeklarowano między innymi, iż przyjaźń między obydwojema państwami „nie ma granic”, a także mając na uwadze, że we wspomnianym oświadczeniu Chin po raz pierwszy oficjalnie przyłączyły się do żądania Rosji dotyczącego powstrzymania ekspansji NATO;
- E. mając na uwadze, że – jak wynika z doniesień medialnych – na szczycie w dniu 4 lutego przedstawiciele Chin zwrócili się do wysokich rangą przedstawicieli Rosji, by Rosja nie dokonywała inwazji na Ukrainę przed zakończeniem Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Pekinie; mając na uwadze, że oznaczałoby to, iż wysocy rangą przedstawiciele Chin posiadali pewną bezpośrednią wiedzę o planach wojennych lub zamiarach Rosji przed rozpoczęciem agresji w dniu 24 lutego;
- F. mając na uwadze, że w reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie, która rozpoczęła się militarną inwazją w dniu 24 lutego 2022 r., w dniu 2 marca 2022 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych uchwaliło rezolucję ES-11/1 potępiającą agresję Rosji na Ukrainę, stosunkiem głosów 141 za, 5 przeciw, 35 wstrzymujących się, zaś 12 krajów nie wzięło udziału w głosowaniu; mając na uwadze, że ani jedno państwo w regionie Indo-Pacyfiku nie głosowało przeciwko rezolucji i że jedynie Chiny, Indie, Madagaskar, Mozambik, Laos, RPA, Sri Lanka, Tanzania i Wietnam wstrzymały się od głosu w odniesieniu do ostatecznego tekstu rezolucji;
- G. mając na uwadze, że niedawno przyjęty wspólny komunikat w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku, której podstawą jest oparte na zasadach, długoterminowe zaangażowanie, odzwierciedla głęboką i konieczną ewolucję, jeżeli chodzi o sposób, w jaki UE postrzega swoje interesy, możliwości i wyzwania w regionie Indo-Pacyfiku oraz ambicje UE, aby odgrywać większą rolę w zachowaniu swoich wartości i interesów w tym regionie o rosnącym znaczeniu geopolitycznym i gospodarczym; mając na uwadze, że promowanie otwartej, stabilnej i opartej na przepisach architektury bezpieczeństwa regionalnego oraz budowanie silnych relacji, trwałych powiązań handlowych i współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa z regionalnymi organizacjami i krajami regionu Indo-Pacyfiku jest centralnym elementem strategii; mając na uwadze, że forum ministerialne ds. współpracy w regionie Indo-Pacyfiku z dnia 22 lutego 2022 r. zgromadziło ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich UE oraz około 30 państw z regionu Indo-Pacyfiku oraz mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie podkreśliły na tym posiedzeniu swoje poparcie dla zwiększonego i długoterminowego zaangażowania w regionie Indo-Pacyfiku, poprzez konkretne działania i intensyfikację dialogu na temat bezpieczeństwa i obrony oraz relacje dwustronne z partnerami w regionie;
- H. mając na uwadze, że wspólny komunikat w sprawie strategii Global Gateway ma na celu uruchomienie inwestycji o wartości do 300 mld euro na rzecz pobudzenia inteligentnych, czystych i bezpiecznych połączeń w dziedzinie technologii cyfrowych, energii i transportu oraz wzmocnienia systemów opieki zdrowotnej, edukacji i badań na

całym świecie;

- I. mając na uwadze, że w ostatnich latach dynamika w regionie, w szczególności dynamika wywoływana przez Chińską Republikę Ludową, spowodowała silne geopolityczne napięcia i rywalizację, odzwierciedlaną przez wzrost wydatków na cele wojskowe, koncentrację sił wojskowych i bardziej agresywną retorykę, co podważa międzynarodowy ład oparty na zasadach; mając na uwadze, że w związku z tym region Indo-Pacyfiku stał się nowym centrum regionalnej i globalnej konkurencji; mając na uwadze, że nie istnieje nadrzędny regionalny system bezpieczeństwa, który mógłby złagodzić związane z tym wyzwania i napięcia; mając na uwadze, że taka dynamika stanowi poważne zagrożenie dla stabilności i bezpieczeństwa w regionie i społeczności międzynarodowej, wpływając bezpośrednio na strategiczne interesy UE jako kluczowego partnera politycznego i gospodarczego krajów tego regionu; mając na uwadze, że ideologiczna walka autorytaryzmu z demokracją w regionie może wpłynąć na wynik podobnych zmagania na całym świecie, w tym w pobliżu Unii Europejskiej; mając na uwadze, że stabilność, pokój i poszanowanie prawa międzynarodowego w regionie Azji i Pacyfiku mają kluczowe znaczenie dla ochrony bezpieczeństwa i interesów Unii; mając na uwadze, że eliminowanie podstawowych przyczyn niestabilności, takich jak ubóstwo, niesprawiedliwość społeczna i łamanie praw człowieka, jest warunkiem wstępnym zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku; mając na uwadze, że UE jest zaangażowana w działania na rzecz bezpieczeństwa ludzi i pokoju oraz zobowiązana do przestrzegania prawa międzynarodowego i praw człowieka;
- J. mając na uwadze, że UE jest największym inwestorem zagranicznym i podmiotem zaangażowanym w pomoc rozwojową w regionie Indo-Pacyfiku; mając na uwadze, że UE jest ważnym partnerem handlowym i podpisała już i negocjuje umowy o wolnym handlu z państwami w tym regionie; mając na uwadze, że UE może już polegać na szerokiej sieci partnerstw i umów z wieloma krajami, takimi jak Japonia, Republika Korei, Australia, Indie, Nowa Zelandia, Wietnam i Singapur, oraz z organizacjami regionalnymi, takimi jak Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) oraz Organizacja Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (OACPS); mając na uwadze, że UE jest obecna w regionie za pośrednictwem swojego państwa członkowskiego – Francji, w szczególności francuskich departamentów zamorskich – Reunion i Majotty, a także Francuskich Terytoriów Południowych i Antarktycznych na Oceanie Indyjskim, a na Oceanie Spokojnym – Nowej Kaledonii i francuskich zbiorowości zamorskich: Polinezji Francuskiej oraz Wallis i Futuny; mając na uwadze, że te francuskie regiony zamieszkuje około 1,6 mln obywateli Unii, w tym personel wojskowy w liczbie ponad 7 000 osób; mając na uwadze, że w związku z tym UE jest podmiotem stale obecnym w regionie Indo-Pacyfiku;
- K. mając na uwadze, że na Morzu Południowochińskim działalność połowową prowadzi ponad połowa statków rybackich na świecie, a połowy na tym tylko morzu stanowią około 12 % połowów światowych; mając na uwadze, że Unia zawarła szereg porozumień w sprawie współpracy w dziedzinie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem z krajami regionu Indo-Pacyfiku (Kiribati, Madagaskar, Mauritius, Mozambik, Seszele, Sfederowane Stany Mikronezji, Wyspy Cooka, Wyspy Salomona), a unijna flota rybacka jest obecna zarówno na Oceanie Indyjskim, jak i Oceanie Spokojnym; mając na uwadze, że Unia jest aktywnym członkiem wielu regionalnych

organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) w regionie Indo-Pacyfiku (Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim, strony Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego, Komisja ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku oraz RFMO na Południowym Pacyfiku); mając na uwadze, że wnioski o przystąpienie Unii do Komisji ds. Rybołówstwa na Północnym Pacyfiku został przyjęty 25 lutego 2021 r. oraz mając na uwadze, że Unia prowadzi rozmowy na wysokim szczeblu z Australią, Indonezją, Japonią i Nową Zelandią na temat spraw dotyczących oceanów i rybołówstwa; mając na uwadze, że UE podpisała umowę o partnerstwie oceanicznym z Chinami; mając na uwadze, że prowadzi ona również dialogi i współpracuje w ramach grup roboczych w kwestii nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów z Koreą, Tajlandią i Tajwanem;

- L. mając na uwadze, że zapewnienie stabilności i swobody żeglugi na wodach Indo-Pacyfiku ma kluczowe znaczenie dla zrównoważonego rozwoju i pokoju na szczeblu globalnym i regionalnym oraz dla zabezpieczenia strategicznych interesów UE; mając na uwadze, że UE jest zaangażowana we wspieranie regionalnego bezpieczeństwa morskiego, prowadząc operację EUNAVFOR Atalanta w ramach WPBiO; mając na uwadze, że partnerzy z regionu Indo-Pacyfiku z zadowoleniem przyjęli operację Atalanta i jej ukierunkowanie na zapobieganie piractwu i zbrojnym napadom, a także na monitorowanie handlu bronią i narkotykami; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie zobowiązały się do zwiększenia swojej stałej obecności morskiej w regionie, między innymi przyjmując koncepcję skoordynowanej obecności morskiej;
- M. mając na uwadze stałą obecność wojskową Francji w regionie Azji i Pacyfiku; mając na uwadze, że należałoby rozważyć, w jaki sposób te stałe pozycje francuskie, w szczególności w ramach Sił Zbrojnych Polinezji Francuskiej (FAPF) i Sił Zbrojnych Nowej Kaledonii (FANC), mogłyby zostać wykorzystane w kontekście ewentualnego rozmieszczenia wojsk europejskich;
- N. mając na uwadze, że szybka koncentracja sił wojskowych w Chinach, ich coraz bardziej asertywne zachowanie i ekspansjonistyczna polityka w regionie Indo-Pacyfiku oraz działania wojskowe w Cieśninie Tajwańskiej i na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim, w tym działania mające na celu zakłócenie swobody żeglugi prowadzone przez chińską straż przybrzeżną i milicję morską, powodują wzrost napięcia w regionie Indo-Pacyfiku; podobnie jak celowe i powtarzające się naruszenia strefy identyfikacji obrony powietrznej Tajwanu, działania mające na celu położenie kresu niezależności i autonomii Hongkongu, koncentracja sił wojskowych na granicy indyjsko-chińskiej, coraz bardziej agresywna retoryka, manipulacyjne kampanie dezinformacyjne i kampanie w mediach; wzywa UE do opracowania strategii opartej na rzeczywistej sytuacji w terenie, która pozwoliłaby jej reagować, gdyby okazało się to konieczne; ostrzega przed niebezpieczeństwem przyspieszonego wyścigu zbrojeń w regionie;
- O. mając na uwadze, że asertywność Chin w regionie nie ogranicza się do sfery wojskowej, ale przejawia się również w agresywnych praktykach handlowych opartych na przymusie dyplomatycznym i w wojowniczej polityce dyplomacji zadłużenia; mając na uwadze ekspansję gospodarczą i finansową Chin w regionie Indo-Pacyfiku i w Europie, która obejmuje również infrastrukturę krytyczną; mając na uwadze, że poprzez swoje interesy gospodarcze Chiny próbują zdobyć wpływy polityczne; mając na

uwadze, że kryzys wywołany przez COVID-19 unaoczniał, jak ważne są niezawodne łańcuchy dostaw oraz utrzymywanie bardziej zrównoważonych więzi gospodarczych z Chinami;

- P. mając na uwadze, że 12 lipca 2016 r. Stały Trybunał Arbitrażowy w precedensowej sprawie orzekł, że nie ma dowodów na to, że Chiny sprawowały historycznie wyłączną kontrolę nad terytoriami, do których roszczą sobie prawo na Morzu Południowochińskim; mając na uwadze, że Chiny zignorowały to orzeczenie i między innymi zbudowały bazy wojskowe na sztucznie utworzonych wyspach;
- Q. mając na uwadze, że Chiny wykazały się brakiem przejrzystości i niechęcią do angażowania się w rozmowy na temat potencjalnego udziału w wielostronnych instrumentach kontroli broni jądrowej, co umożliwiło im utworzenie bez przeszkód dużego arsenału zaawansowanych technologicznie pocisków balistycznych o średnim zasięgu, takich jak Dong-Feng 26s;
- R. mając na uwadze, że transformacja cyfrowa ma coraz większy wpływ na strukturę systemu międzynarodowego; mając na uwadze, że ustanawianie norm międzynarodowych i przełomowe innowacje w dziedzinie pionierskich technologii, takich jak sztuczna inteligencja, obliczenia kwantowe, 5G i 6G mają strategiczne znaczenie dla UE i jej cyfrowej przyszłości oraz mając na uwadze, że nasila się globalna rywalizacja o dominację technologiczną, w którą Chiny są poważnie zaangażowane;
- S. mając na uwadze, że kryzys klimatyczny wywiera wpływ na system międzynarodowy, w którym może zaostrzyć napięcia geopolityczne; mając na uwadze, że działania zewnętrzne Unii muszą w coraz większym stopniu brać pod uwagę zmianę klimatu i degradację środowiska jako czynnik wielokrotniający ryzyko, a Unia musi odpowiednio dostosowywać swoje strategie, koncepcje i procedury, w tym w regionie Indo-Pacyfiku;
- T. mając na uwadze, że w dniu 15 grudnia 1995 r. państwa członkowskie ASEAN podpisały Traktat o ustanowieniu strefy wolnej od broni jądrowej w Azji Południowo-Wschodniej (traktat SEANWFZ) będący zobowiązaniem do zachowania regionu Azji Południowo-Wschodniej jako regionu wolnego od broni jądrowej i innych rodzajów broni masowego rażenia;

Reakcja UE na wyzwania w zakresie bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku

- 1. z zadowoleniem przyjmuje niedawno przyjęty wspólny komunikat w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku; uznaje wartość dodaną strategii, jako pierwszego kamienia węgielnego jednolitego podejścia UE do tego regionu, i pochwała inkluzywny i wielostronny charakter strategii oraz włączenie bezpieczeństwa i obrony do jej siedmiu obszarów priorytetowych; wzywa UE, aby wykorzystwała strategię jako narzędzie służące skutecznemu wzmocnieniu jej obecności i wpływu w regionie poprzez zacieśnienie więzi strategicznych i pogłębienie dialogu obejmującego wszystkie strony i współpracy z krajami i organizacjami o podobnych poglądach w kwestiach bezpieczeństwa i obrony; uważa, że większe, oparte na wartościach zaangażowanie UE w regionie przyczyniłoby się do bezpieczeństwa i dobrobytu w regionie, pomogłoby zlikwidować napięcia w regionie i nawiązać bardziej

zrównoważone relacje między regionalnymi podmiotami; przypomina, że strategia ta jest projektem Drużyny Europy oraz że umowy dwustronne powinny wspierać podejście UE, jak również zdolność UE do opracowywania wspólnych odpowiedzi na wyzwania w zakresie bezpieczeństwa; podkreśla, że zachowanie pokoju, stabilności i wolności żeglugi w regionie Indo-Pacyfiku w dalszym ciągu ma kluczowe znaczenie dla UE i jej państw członkowskich;

2. podkreśla, że region Indo-Pacyfiku jest bardzo zróżnicowany i że nie można stosować jednego, uniwersalnego podejścia; docenia całościowe podejście i pozytywny program przedstawiony w strategii UE oraz podkreśla potrzebę stałego dostosowywania strategii do szybko zmieniającej się równowagi sił, a jednocześnie silnego zakorzenienia w wartościach, zasadach i normach europejskich, w szczególności art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej, które powinny stanowić ramy normatywne dla zaangażowania Unii w regionie Indo-Pacyfiku; podkreśla znaczenie powiązań między bezpieczeństwem, rozwojem i pomocą humanitarną;
3. podkreśla, że bezprawna i niesprowokowana agresja Rosji na Ukrainę, która rozpoczęła się w dniu 24 lutego, wywrze głęboki i długotrwały wpływ na stosunki międzynarodowe; podkreśla, że z tego względu UE musi dalej umacniać swoje zaangażowanie na arenie międzynarodowej, w tym w szczególności w kluczowym obszarze strategicznym, jakim jest region Indo-Pacyfiku; przyjmuje do wiadomości zacieśnienie relacji między Rosją a Chinami, na co wskazuje między innymi ich wspólne oświadczenie z dnia 4 lutego, jednak wyraża poważne zaniepokojenie brakiem jednoznacznego potępienia przez chińskich przywódców tej bezprawnej wojny, która narusza wszystkie standardy i prawa międzynarodowe i która już dotychczas doprowadziła do śmierci tysięcy żołnierzy i tysięcy niewinnych cywilów; zdecydowanie wzywa chińskich przywódców do wywiązania się z obowiązków stałego członka Rady Bezpieczeństwa ONZ i nie tylko do potępienia tego rażącego naruszenia prawa przez Federację Rosyjską, lecz także do wykorzystania bliskich kontaktów z rosyjskim prezydentem i wezwania go do niezwłocznego zaprzestania tej brutalnej agresji, wycofania wszystkich oddziałów z terytorium Ukrainy oraz pełnego poszanowania niezależności Ukrainy i woli jej obywateli życia w spokoju i wolności;
4. z zadowoleniem przyjmuje ogromne poparcie wyrażone przez państwa regionu Indo-Pacyfiku podczas głosowania w dniu 2 marca dotyczącego rezolucji ES-11/1 Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych potępiającej agresję Rosji wobec Ukrainy; zwraca uwagę, że ani jedno państwo w regionie nie głosowało przeciwko rezolucji; jest zdania, że fakt ten stanowi bardzo wyraźny sygnał ogólnego poparcia dla prawa międzynarodowego, pokoju i współpracy międzynarodowej w regionie; niemniej jednak wyraża ubolewanie, że Indie, Madagaskar, Mozambik, Laos, RPA, Sri Lanka, Tanzania i Wietnam postanowiły wspólnie z Chinami wstrzymać się od głosu w odniesieniu do ostatecznej wersji tekstu; apeluje do tych państw, by nie zamykały oczu na wydarzenia w Ukrainie, rażące naruszenie prawa międzynarodowego oraz potworne cierpienia i zabijanie niewinnych cywilów, a także do zweryfikowania ich stanowiska i przyłączenia się do zdecydowanej większości społeczności międzynarodowej potępiającej rosyjską agresję oraz do międzynarodowych wysiłków na rzecz przywrócenia pokoju w Ukrainie i ochrony niewinnych cywilów;
5. podkreśla potrzebę zapewnienia jedności UE jako warunku wstępnego realizacji ambicji

UE w zakresie osiągnięcia otwartej strategicznej suwerenności w obliczu niedawnej agresji Rosji na Ukrainę oraz rosnących wielopłaszczyznowych zagrożeń i konkurencji pomiędzy mocarstwami, w szczególności Stanami Zjednoczonymi, Rosją i Chinami; wzywa do większej jedności w Radzie Unii Europejskiej w odniesieniu do przyjmowania środków przeciwdziałających antydemokratycznej polityce i agresywnemu zachowaniu Chin, które stanowi zagrożenie dla suwerenności państw sąsiednich i stabilności regionu Indo-Pacyfiku; przypomina, że podstawą jednolitego podejścia UE musi być pragmatyczna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa oparta na zasadach i wartościach, której celem jest w miarę możliwości współpraca z partnerami, a w razie potrzeby działanie samodzielne, aby realizować strategiczną solidarność i suwerenność Unii i której towarzyszą wiarygodne narzędzia polityki zagranicznej, a także reforma procedur decyzyjnych, zwłaszcza przez zmianę sposobu głosowania na głosowanie większością kwalifikowaną, co umożliwiłoby szybką reakcję w obliczu poważnych wyzwań dla bezpieczeństwa i zapewnienie pokoju, bezpieczeństwa ludzi, zrównoważonego rozwoju i demokracji; zwraca uwagę, że rosnące zaangażowanie USA w regionie Indo-Pacyfiku ma konsekwencje dla bezpieczeństwa europejskiego i w związku z tym ponownie podkreśla potrzebę stworzenia zdolnej do działania Europejskiej Unii Obrony; podkreśla, że Unia Europejska, aby móc współpracować z partnerami w regionie Indo-Pacyfiku oraz uwzględniając rosyjską agresję na Ukrainę, musi wzmocnić swoją strategiczną autonomię, by mogła być skutecznym partnerem na arenie międzynarodowej; popiera zatem zamiar utworzenia zdolności szybkiego rozmieszczania;

6. podkreśla determinację UE w promowaniu otwartej, stabilnej i opartej na przepisach architektury bezpieczeństwa regionalnego, której podstawą jest poszanowanie demokracji, praworządności, praw człowieka i prawa międzynarodowego oraz która obejmuje bezpieczne morskie linie komunikacyjne, budowanie zdolności i zwiększoną obecność sił morskich, zgodnie z ramami prawnymi ustanowionymi przez Konwencję ONZ o prawie morza (UNCLOS); zachęca Unię do kontynuowania owocnych stosunków dwustronnych z partnerami w regionie, w tym afrykańskimi krajami w regionie Indo-Pacyfiku oraz do bliskiej współpracy z innymi liberalnymi demokracjami i historycznymi sojusznikami, takimi jak NATO, USA i Zjednoczone Królestwo, zwłaszcza w kontekście rosyjskiej agresji na Ukrainę oraz coraz bardziej asertywnych i agresywnych Chin, aby móc lepiej stawić czoła wspólnym regionalnym i globalnym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa; podkreśla potrzebę promowania wspólnych celów zrównoważonego rozwoju i dobrobytu oraz wzmocnienia multilateralizmu za pośrednictwem ONZ i innych organizacji międzynarodowych; przypomina, że nieprzestrzeganie lub wyraźne naruszenie tych wartości i zasad miałyby negatywny wpływ na żywotne interesy gospodarcze i bezpieczeństwa UE, a także na zaangażowanie UE w budowanie partnerstw dwustronnych i regionalnych, i mogłoby prowadzić do nałożenia sankcji;
7. wzywa UE, aby w obliczu nasilającej się rywalizacji geopolitycznej między światowymi i regionalnymi mocarstwami w regionie Indo-Pacyfiku wykorzystwała swoją pozycję i reputację wiarygodnego, rzetelnego i niezależnego globalnego podmiotu działającego na rzecz pokoju; przypomina, że wartość dodana zaangażowania UE w regionie Indo-Pacyfiku polega na kompleksowym zakresie środków pomocy cywilnej i wojskowej, w tym dobrze rozwiniętym wkładzie o charakterze niewojskowym; przypomina, że UE dysponuje rozległą siecią zasobów dyplomatycznych ułatwiających

dialog, mediację, zapobieganie konfliktom, rozwiązywanie konfliktów, kontrolę broni, nierozprzestrzenianie broni jądrowej i denuklearyzację, a także rozwiązaniami prawnymi i wiedzą fachową w dziedzinie multilateralizmu i ustanawiania środków budowy zaufania, a także środków przeciwdziałania korupcji, którymi może się dzielić się z partnerami działającymi w dobrej wierze; uważa, że należy koniecznie rozszerzyć sieć dyplomatyczną i konsularną państw członkowskich w regionie, aby chronić wartości i interesy UE i jej państw członkowskich; wzywa UE, aby ściślej powiązała swój wkład na rzecz krajów tego regionu i swoje wysiłki dyplomatyczne z własnymi wartościami i interesami; wzywa UE do wzmocnienia działań o charakterze informacyjnym w odniesieniu do strategii w regionie Indo-Pacyfiku oraz do zaangażowania krajów partnerskich w proces jej realizacji, aby wzmocnić relacje w dziedzinie bezpieczeństwa i przyczynić się do osiągnięcia celów ustanowionych w strategii;

8. zachęca UE, aby wraz z partnerami z regionu Indo-Pacyfiku zwiększyła zaangażowanie we wdrażanie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a także rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2250, 2419 i 2535 w sprawie młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa (YPS), zapewniając odpowiednie środki budżetowe na skuteczną realizację; podkreśla znaczenie i pozytywną wartość dodaną uczestnictwa kobiet w utrzymywaniu i budowaniu pokoju, w tym w ramach negocjacji i misji;

Suwerenność strategiczna oparta na multilateralizmie i międzynarodowy ład oparty na zasadach

9. podkreśla swoje zaniepokojenie, szczególnie w kontekście rażącego naruszenia przez Rosję prawa międzynarodowego i agresji na Ukrainę, faktem, że obecne napięcia i spory w regionie, o ile nie są odpowiednio łagodzone w drodze mediacji i zarządzane, stanowią zagrożenie dla światowego bezpieczeństwa, pokoju i stabilności oraz dla swobodnej i otwartej komunikacji w obszarach morskim, powietrznym i kosmicznym oraz w cyberprzestrzeni, które są niezbędne do utrzymania regionalnych i globalnych szlaków handlowych; zachęca właściwe służby Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych do przeanalizowania skutków agresji Rosji na Ukrainę na politykę UE wobec Indo-Pacyfiku, a także możliwych konsekwencji konfliktu regionalnego na interesy gospodarcze i bezpieczeństwa UE, a jednocześnie do przeprowadzenia oceny, w jaki sposób UE mogłaby zareagować na pogarszającą się sytuację w zakresie bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku; podkreśla stabilizującą rolę, jaką UE mogłaby odegrać w tym regionie;
10. wyraża głębokie zaniepokojenie szybką koncentracją sił wojskowych w Chinach, w tym niedawno ujawnionym testem pocisku hipersonicznego, oraz ich coraz bardziej asertywnym zachowaniem, którego celem jest między innymi wysuwanie roszczeń terytorialnych na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim; podkreśla, że obszary znajdujące się pod szczególną presją, jeśli chodzi o bezpieczeństwo, i nierozwiązane problemy, takie jak program nuklearny Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, niedawny impas na granicy chińsko-indyjskiej, tłumienie demokracji w Hongkongu i Makao, niewywiązywanie się przez Chiny ze zobowiązań wynikających z prawa krajowego i międzynarodowego dotyczących przestrzegania praw człowieka, w tym praw mniejszości w Sinciang, Tybecie i Mongolii Wewnętrznej, oraz zagrożenia

ze strony Chin dla integralności terytorialnej Tajwanu, dodatkowo nadwyrężają bezpieczeństwo i stabilność w regionie; potępia dyplomację zastraszania i manipulacyjne kampanie dezinformacyjne stosowane przez Chiny; wyraża ponadto zaniepokojenie zwiększoną obecnością Chin na innych strategicznych obszarach, takich jak Ocean Indyjski, region Południowego Pacyfiku i Oceanii oraz Morze Arabskie;

11. przypomina, że dawne podziały osłabiły zdolność UE do przyjęcia jednolitego stanowiska wobec Chin; podkreśla, że podejście UE do Chin musi być ujednoczone, pragmatyczne, wieloaspektowe i oparte na zasadach, obejmując z jednej strony współpracę w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i mających skutki globalne, takich jak zmiana klimatu, w oparciu o prawa człowieka i prawo międzynarodowe, a z drugiej strony o rywalizację w zapewnianiu państwom trzecim alternatyw gospodarczych, politycznych i strategicznych oraz konfrontowanie się z Chinami i ewentualne nakładanie na nie sankcji w sprawach, w których nasze poglądy znacznie się różnią, na przykład w zakresie ochrony wartości UE, takich jak poszanowanie demokracji i praw człowieka, oraz wypowiedania się przeciwko brutalnej agresji na niezależne kraje i potępienia sprawców takich naruszeń, w tym osób odpowiedzialnych za zabijanie niewinnych cywilów w wyniku działań wojennych, czego społeczność międzynarodowa może być obecnie świadkiem w przypadku działań Rosji w Ukrainie;
12. z zadowoleniem przyjmuje bardzo aktualny nowy dialog UE-USA na temat Chin i ustanowienie konsultacji UE-USA w sprawie regionu Indo-Pacyfiku oraz wzywa do przyjęcia skoordynowanego podejścia w celu pogłębienia współpracy w sprawach dotyczących bezpieczeństwa, w tym w drodze transatlantyckiego dialogu parlamentarnego, do wzmocnienia instytucji wielostronnych i organizacji regionalnych, promowania demokracji i wzmocnienia odporności demokratycznej w regionie Indo-Pacyfiku i poza nim; z zadowoleniem przyjmuje zamiar USA, aby wzmocnić stabilność, odporność i bezpieczeństwo w regionie; z ogromnym zadowoleniem przyjmuje zdecydowaną jedność wspólnoty transatlantyckiej w odpowiedzi na agresję Rosji wobec Ukrainy i uznaje ją za bardzo silny sygnał dla całego świata, że jesteśmy wierni naszym wartościom i gotowi ich bronić, jeżeli zostaniemy poddani próbie;
13. odnotowuje niedawne zawarcie trójstronnego paktu bezpieczeństwa AUKUS; wyraża ubolewanie z powodu braku wcześniejszych konsultacji w ramach tego procesu i ponownie wyraża swoją solidarność z Francją; jest głęboko przekonany, że bliskie stosunki między UE a Australią, oparte na wzajemnym zaufaniu i konsultacjach, są ważne dla stabilności w regionie i należy je dalej rozwijać, a zawarcie paktu AUKUS nie powinno mieć na niego wpływu; uważa AUKUS oraz QUAD za ważne elementy regionalnej architektury bezpieczeństwa i podkreśla, że skuteczne bezpieczeństwo regionalne wymaga otwartego i integrującego dialogu z udziałem odpowiednich podmiotów regionalnych, zainteresowanych podmiotów pozaregionalnych, a także podmiotów międzynarodowych; dlatego wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, by wraz z odpowiednimi partnerami zbadał możliwości nawiązania stałego dialogu z AUKUS i reprezentowania na posiedzeniach członków QUAD, również w dziedzinach niewojskowych, takich jak zmiana klimatu, technologia czy zdrowie, aby dostosować nasze strategie dotyczące regionu Indo-Pacyfiku i wzmocnić synergie; podkreśla potrzebę dalszego rozwijania i wzmacniania ram współpracy między UE

a Zjednoczonym Królestwem, w tym w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; odnotowuje dotychczasowy brak zainteresowania Zjednoczonego Królestwa w tym względzie;

14. zwraca uwagę na zasadniczą rolę konektywności w stosunkach geopolitycznych UE i jej państw członkowskich oraz z zadowoleniem przyjmuje zaprezentowany w grudniu 2021 r. wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie strategii Global Gateway, mającej na celu zwiększenie trwałej współpracy z państwami o podobnych poglądach oraz wykorzystanie miękkiej siły do promowania wartości europejskich i zapewnienia silnych i trwałych partnerstw; jest zdania, że inicjatywa ta mogłaby stać się dla partnerów UE w regionie Indo-Pacyfiku i poza nim atrakcyjną alternatywą dla chińskiej strategii konektywności; podkreśla, jak ważna jest współpraca w zakresie konektywności dla UE i regionu Indo-Pacyfiku, aby skutecznie stawić czoła nowym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa, w tym cyberbezpieczeństwa, łączności cyfrowej i infrastruktury krytycznej, oraz uważa, że współpraca ta powinna obejmować wysiłki na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa światowej infrastruktury internetowej, w tym kabli podmorskich; podkreśla znaczenie zwiększenia bezpieczeństwa klimatycznego i zrównoważonego rozwoju przez inwestycje w konektywność; wzywa do szybkiej realizacji tej strategii w regionie Indo-Pacyfiku, w tym przez wdrażanie konkretnych i widocznych projektów;
15. uważa, że Strategiczny kompas UE powinien wskazać Indo-Pacyfik jako region o kluczowym znaczeniu strategicznym dla UE, określając jednocześnie konkretny zestaw celów do osiągnięcia w tym regionie oraz wymagane zdolności do ich realizacji w oparciu o wspólną ocenę zagrożeń; podkreśla, że aby UE mogła być wiarygodnym podmiotem w dziedzinie bezpieczeństwa w regionie i na arenie międzynarodowej, musi dalej zwiększać wspólne wysiłki na rzecz rozwoju zdolności, zwłaszcza w dziedzinie polityki morskiej, koncentrując się przy tym na projektach o strategicznym znaczeniu; zaleca, by współpraca między UE a NATO w zakresie wyzwań bezpieczeństwa związanych z regionem Indo-Pacyfiku została w wystarczającym stopniu uwzględniona przy opracowywaniu Strategicznego kompasu UE;

Zacieśnianie partnerstw z organizacjami regionalnymi i krajami demokratycznymi

16. ponownie podkreśla, że zacieśnianie istniejących partnerstw z podmiotami regionalnymi i budowanie nowych partnerstw jest kluczowym elementem strategii; podkreśla, że wspólne działanie UE i jej tradycyjnych sojuszników w regionie ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia stabilności; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE zintensyfikuje dialog z partnerami na temat bezpieczeństwa i obrony, w tym dialog dotyczący zwalczania terroryzmu, cyberbezpieczeństwa, nieprolifracji i rozbrojenia, budowania zdolności, zagrożeń hybrydowych, bezpieczeństwa morskiego i zwalczania ingerencji i dezinformacji, w szczególności poprzez dzielenie się najlepszymi praktykami, udoskonalanie strategicznej komunikacji i gromadzenie dowodów z myślą o ulepszaniu zbiorowego przypisywania odpowiedzialności i sankcji, poprawę bezpieczeństwa klimatycznego i reagowania kryzysowego oraz zapewnianie skutecznej, wielostronnej reakcji na pandemię COVID-19 i przyszłe światowe kryzysy zdrowotne, prócz dialogów dotyczących bezpieczeństwa przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwa morskiego; ponadto z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE deleguje doradców

wojskowych do delegatur Unii w regionie, tak jak uczyniła to w Chinach i Indonezji;

17. podkreśla długotrwałą współpracę między UE a ASEAN w kwestiach bezpieczeństwa i obrony oraz z zadowoleniem przyjmuje niedawne podniesienie statusu stosunków dwustronnych do partnerstwa strategicznego; ponawia swoje zdecydowane poparcie dla centralnej pozycji ASEAN oraz jego inkluzywnej i wielostronnej architektury; wzywa UE, aby ugruntowała i rozszerzyła swoją obecność w regionie poprzez pogłębienie współpracy z ASEAN i jego członkami; apeluje do ASEAN o zaangażowanie UE w spotkanie ministrów obrony ASEAN i Państw Dialogu oraz w Szczyt Azji Wschodniej; podkreśla zasadniczą rolę, jaką odgrywa dyplomacja parlamentarna w umacnianiu demokracji i propagowaniu praw człowieka w regionie, i w związku z tym zachęca do utworzenia Zgromadzenia Parlamentarnego UE-ASEAN oraz do liczniejszych i bardziej regularnych wymian parlamentarnych w regionie, w tym z okazji przypadającej w 2022 r. 45. rocznicy szczytu w Brukseli; podkreśla, że UE powinna zbadać możliwość zaangażowania się w działania na rzecz budowania zdolności wraz z ASEAN w obszarach takich jak zapobieganie konfliktom cywilnym, mediacja, budowanie pokoju i pojednanie, także poprzez współpracę z innymi partnerami regionalnymi w zakresie takich działań;
18. z dużym zadowoleniem przyjmuje ścisłą koordynację działań z Australią, Japonią, Republiką Korei i Nową Zelandią w odpowiedzi na rosyjską wojnę przeciwko Ukrainie i z zadowoleniem przyjmuje ścisłe porozumienie między UE a tymi czterema krajami w kwestii sankcji wobec Rosji i Białorusi za ich bezprawne i nieludzkie działania; z zadowoleniem przyjmuje umocnienie dialogu między NATO a jego czterema partnerami w regionu Indo-Pacyfiku, tj. Australią, Japonią, Republiką Korei i Nową Zelandią, w celu zajęcia się przekrojowymi kwestiami bezpieczeństwa i globalnymi wyzwaniem oraz zwiększenia wzajemnej znajomości rozwoju sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w regionie euroatlantyckim i regionie Indo-Pacyfiku, w szczególności spotkania ambasadorów przedstawicieli Rady Północnoatlantyckiej NATO (NAC) i wspomnianych czterech krajów Azji i Pacyfiku, zwane powszechnie formatem „NAC+4”; wzywa UE do rozwinięcia podobnego dialogu z tymi czterema partnerami z regionu Azji i Pacyfiku; podkreśla, że priorytetowe obszary współpracy z partnerami powinny koncentrować się na budowaniu zdolności, zagrożeniach hybrydowych, nieprolifracji i reagowaniu kryzysowym, cyberobronie, gotowości cywilnej oraz agendzie ONZ „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo”; zwraca się do NATO o wykorzystanie procesu refleksji 2030 do zacieśnienia współpracy z partnerami w celu obrony wspólnych wartości, wzmocnienia demokracji w regionie, zwiększenia odporności i utrzymania międzynarodowego ładu opartego na zasadach, przy jednoczesnym zapewnieniu większej spójności strategii politycznych dotyczących Chin z pełnym poszanowaniem autonomii decyzji i działań Unii Europejskiej;
19. z zadowoleniem przyjmuje projekt dotyczący zwiększenia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa w Azji oraz z tym kontynentem i w celu wsparcia jego realizacji zachęca do regularnych wymian i wyjazdów studyjnych dla oficerów sił zbrojnych w celu ułatwienia wzajemnego zrozumienia i promowania wspólnego podejścia strategicznego;
20. ponownie wskazuje na znaczenie dobrze ugruntowanego strategicznego partnerstwa między UE i Japonią oraz podkreśla nasze partnerstwo w dziedzinach bezpieczeństwa,

obrony i konektywności; z dużym zadowoleniem przyjmuje udział Japonii w międzynarodowych wysiłkach na rzecz zwalczania piractwa w Zatoce Adeńskiej, polegający na prowadzeniu wspólnych ćwiczeń w ramach operacji EUNAVFOR Atalanta; wzywa obu partnerów do zacieśnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego oraz do dalszego rozwijania współpracy w ramach WPBiO w dziedzinach takich jak wywiad, budowanie zdolności i cyberbezpieczeństwo; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Japonii z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Japonię sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;

21. wzywa UE do dalszego wzmocnienia partnerstwa strategicznego z Indiami; z zadowoleniem przyjmuje zatem zobowiązania UE i Indii w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz niedawne rozpoczęcie przez nie dialogu na temat bezpieczeństwa morskiego; zachęca obie strony do dalszego zacieśniania współpracy operacyjnej na morzu, w tym wspólnych ćwiczeń sił morskich i zawinięć do portów, oraz do wzmocnienia i programowania działań mających na celu ochronę morskich linii komunikacyjnych, w tym w drodze ustanowionego niedawno partnerstwa w zakresie konektywności między UE a Indiami; ponadto wzywa UE i Indie do zwiększenia wzajemnej koordynacji i wymian w celu wzmocnienia świadomości w kwestii obszarów morskich w rejonie Indo-Pacyfiku; ponownie zaznacza, że stabilizacja Azji Środkowej i Południowej powinna być głównym celem współpracy między UE a Indiami; wyraża ubolewanie w związku z brakiem jednoznacznego potępienia przez rząd Indii bezprawnej wojny Rosji przeciwko Ukrainie i wzywa rząd Indii do zrewidowania jego stanowiska w kontekście jednoznacznie dowiedzionych naruszeń prawa międzynarodowego przez Rosję; apeluje do Indii, jako największej demokracji świata, by nie pozostawały bezczynne, gdy Ukraina, jedna z największych demokracji w Europie, jest brutalnie atakowana, oraz wzywa rząd Indii do wystąpienia przeciwko zabijaniu niewinnych cywilów oraz rewizjonistycznym i brutalnym działaniom Władimira Putina;
22. podkreśla, że relacje między Unią Europejską i Australią mają głębokie korzenie historyczne i powiązania międzyludzkie oraz opierają się na wspólnych wartościach i zasadach, takich jak pokój, bezpieczeństwo, poszanowanie demokracji, prawa człowieka, równość płci i państwo prawa, w tym prawa międzynarodowego z zadowoleniem przyjmuje pozytywny rozwój współpracy pomiędzy UE i Australią w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony na przestrzeni ostatniego dziesięciolecia oraz udział Australii w operacjach zarządzania kryzysowego UE; wzywa obu partnerów do dalszego zwiększania koordynacji i synergii w celu wspierania bezpieczeństwa i stabilności w regionie Indo-Pacyfiku, w tym w dziedzinie wolności żeglugi oraz do zaangażowania się w rozmowy mające na celu określenie obszarów wspólnego zainteresowania dla przyszłej współpracy w sprawach związanych z bezpieczeństwem i obroną; odnotowuje jednakże, że brak konsultacji i informacji w sprawie umowy AUKUS negatywnie wpłynął na wzajemne zaufanie; wyraża życzenie prowadzenia w przyszłości dobrej wzajemnej współpracy w dziedzinie obrony; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Australii z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Australię sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;
23. z zadowoleniem przyjmuje dobrą współpracę między UE a Republiką Korei, w tym w

dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, oraz ostrzega, że działania nuklearne Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (DPKR) stanowią poważne zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz dla światowych wysiłków na rzecz rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni jądrowej; podkreśla kluczową rolę, jaką Republika Korei odgrywa we wspieraniu wysiłków na rzecz całkowitej, podlegającej weryfikacji i nieodwracalnej likwidacji programu jądrowego i programu rakiet balistycznych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej; wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i państwa członkowskie do wykorzystania swojej wiarygodności i wiedzy eksperckiej, by skutecznie przyczynić się do tych wysiłków, w tym poprzez poparcie deklaracji zakończenia wojny w ścisłym porozumieniu z naszymi partnerami międzynarodowymi; wzywa KRLD do szybkiego podpisania i ratyfikowania Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBT) oraz do powrotu do przestrzegania Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej; podkreśla, że współpraca między UE a Republiką Korei w dziedzinie cyberbezpieczeństwa okazała się skutecznym narzędziem w walce z cyberatakami, których źródłem jest KRLD i inne państwa regionu; wzywa UE i Republikę Korei, aby jeszcze bardziej zwiększały wspólne wysiłki na rzecz zwalczania cyberprzestępczości i budowy odpornej infrastruktury; zachęca UE i Republikę Korei do pogłębienia współpracy w kwestiach dotyczących polityki i technologii kosmicznej; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Republiki Korei z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Republikę Korei sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;

24. uważa Tajwan za kluczowego partnera i demokratycznego sojusznika w regionie Indo-Pacyfiku oraz zdecydowanie popiera jego demokratyczną drogę; podkreśla bliskie wsparcie i przyjaźń między UE a Tajwanem oraz, również w kontekście rosyjskiej wojny przeciwko Ukrainie, zdecydowanie odrzuca wszelkie próby chińskiej propagandy wskazywania na podobieństwa pomiędzy rosyjską wojną w Ukrainie i ogólną sytuacją w zakresie bezpieczeństwa Tajwanu, ponieważ sytuacje te znacząco się różnią, zarówno z punktu widzenia historycznego, jak i analizując rolę Tajwanu w kontekście regionalnym i globalnym; z zadowoleniem przyjmuje pozytywną rolę, jaką Tajwan odgrywa we wspieraniu pokoju i bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku, a w szczególności w Cieśninie Tajwańskiej; podkreśla konieczność zapewnienia ściślejszej koordynacji z partnerami o podobnych poglądach w celu utrzymania pokoju i stabilności w Cieśninie Tajwańskiej; ponownie podkreśla, że stosunki między Chinami a Tajwanem powinny być rozwijane konstruktywnie w drodze dialogów, bez nacisków ani destabilizujących taktyk ze strony którejkolwiek ze stron; podkreśla swój sprzeciw wobec wszelkich jednostronnych działań, które mogą podważyć status quo w Cieśninie Tajwańskiej, oraz przypomina, że nie wolno dokonywać żadnych zmian w stosunkach między państwami po obu stronach cieśniny wbrew woli obywateli Tajwanu; wzywa UE do wzmocnienia istniejącego partnerstwa z Tajwanem, aby propagować wspólne wartości takie, jak demokracja, prawa człowieka, państwo prawa i dobre rządy w regionie Indo-Pacyfiku, współpracy w kwestiach takich jak ochrona morskich linii komunikacyjnych oraz otwarta i bezpieczna przestrzeń powietrzna, a także angażowania się we wspólne wysiłki mające na celu przeciwdziałanie zmianie klimatu; popiera pogłębioną współpracę między właściwymi europejskimi i tajwańskimi agencjami, organizacjami pozarządowymi i ośrodkami analitycznymi oraz ponownie wyraża swoje poparcie dla udziału Tajwanu w charakterze członka obserwatora w organizacjach

- międzynarodowych, w tym w Światowej Organizacji Zdrowia ; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Tajwanu z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Tajwan sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;
25. z zadowoleniem przyjmuje pozytywną rolę, jaką Nowa Zelandia odgrywa we wspieraniu pokoju i bezpieczeństwa w regionie; wyraża uznanie dla zdecydowanego nacisku, jaki położono w Umowie o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy na przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz zwalczanie nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, w tym na rozwiązaniu problemu osłabionej odporności gospodarczej, stanowiącej kluczowy czynnik zagrożenia związanego z bezpieczeństwem; docenia wkład Nowej Zelandii w misje UE, takie jak operacja EUNAVFOR Atalanta; z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję wspólnego komitetu dotyczącą zbadania dalszych możliwości zwiększania współpracy w regionie Indo-Pacyfiku, w szczególności w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, oraz intensyfikacji wymiany poglądów dotyczących zwalczania terroryzmu, brutalnego ekstremizmu i treści w internecie o charakterze terrorystycznym, a także przeciwdziałania obcym ingerencjom i kampaniom dezinformacyjnym; oczekuje wspólnego działania na rzecz przestrzegania prawa międzynarodowego w regionie; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Nowej Zelandii z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Nową Zelandię sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;
26. wzywa UE, aby zacieśniła współpracę z państwami Pacyfiku zarówno w ramach Forum Wysp Pacyfiku, jak i nowej umowy między UE a OACPS; sugeruje, by nowe Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne UE-OACPS, a w szczególności jego Regionalne Zgromadzenie Parlamentarne UE-Pacyfik, było zaangażowane w unijną strategię na rzecz regionu Indo-Pacyfiku;
27. podkreśla ważny wkład i możliwe wzmocnienie wkładu partnerów z regionu Indo-Pacyfiku w misje i operacje UE w ramach WPBiO na podstawie umów w sprawie ram udziału z Australią, Nową Zelandią, Republiką Korei i Wietnamem oraz wzywa do zawierania kolejnych umów w sprawie ram udziału-z demokratycznymi krajami partnerskimi; popiera dążenia partnerów z regionu Indo-Pacyfiku do rozwijania własnych zdolności utrzymywania pokoju;
28. wzywa UE, aby zachęciła partnerów z regionu Indo-Pacyfiku o podobnych poglądach do udziału w wybranych projektach PESCO, z zastrzeżeniem, że udział państw trzecich może mieć wyłącznie charakter wyjątku, a decyzję w tej sprawie podejmuje się indywidualnie dla każdego przypadku na podstawie uzgodnionego zestawu warunków politycznych, merytorycznych i prawnych; podkreśla, że taka współpraca może leżeć w strategicznym interesie UE, m.in. jeśli chodzi o dostarczanie wiedzy technicznej lub dodatkowych zdolności, i może służyć-poprawie interoperacyjności i spójności, zwłaszcza w przypadku partnerów strategicznych, takich jak demokracje regionu Indo-Pacyfiku;

Wolność globalnych dóbr wspólnych fundamentem stosunków UE-Indo-Pacyfik

Wymiar bezpieczeństwa morskiego

29. podkreśla, że do najważniejszych wyzwań w regionie Indo-Pacyfiku należy bezpieczeństwo morskie i swoboda żeglugi, które należy zapewnić zgodnie z prawem międzynarodowym, a w szczególności z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza; wzywa UE, by zintensyfikowała działania zewnętrzne, w szczególności wysiłki dyplomatyczne, na rzecz wzmocnienia praworządności na morzu oraz zacieśniła w tym zakresie współpracę morską z krajami regionu Indo-Pacyfiku; wzywa wszystkie państwa, które jeszcze tego nie uczyniły, do ratyfikowania w krótkim czasie konwencji UNCLOS; z zadowoleniem przyjąłby również ustanowienie systematycznych i skoordynowanych ram, w tym wspólnych ćwiczeń, zawinięć do portów i działań na rzecz walki z piractwem, które rozwinęłyby dyplomację morską i przyczyniłyby się do bezpieczeństwa morskiego w regionie;
30. wzywa UE i jej państwa członkowskie, by w sposób skoordynowany i niezależny zwiększyły własne zdolności morskie w regionie, między innymi poprzez zbadanie sposobów zapewnienia stałej i wiarygodnej obecności europejskich sił morskich na Oceanie Indyjskim; podkreśla potrzebę zwiększenia zdolności UE jako skutecznego dostawcy usług w zakresie bezpieczeństwa morskiego oraz podkreśla potrzebę omówienia i podjęcia decyzji w sprawie wyboru najistotniejszych i najpilniejszych wyzwań, którym można realistycznie sprostać z pomocą UE w ścisłej współpracy z partnerami w regionie, w tym ochrony jej statków i ich załóg; podkreśla fakt, że Francja jest jedynym państwem członkowskim ze stałą obecnością wojskową na Oceanie Indyjskim; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Niderlandy i Niemcy wysłały do tego regionu fregaty; podkreśla, że można podejmować więcej misji morskich, w tym misji na szczeblu UE i że więcej takich misji będzie potrzebnych w przyszłości, w ramach skoordynowanego i kompleksowego podejścia do bezpieczeństwa regionalnego; z zadowoleniem przyjmuje wspólne ćwiczenia sił morskich przeprowadzone dotychczas w ramach operacji EUNAVFOR Atalanta wspólnie z Japonią, Republiką Korei, Indiami, Wietnamem, Omanem i Dżibuti, oraz zachęca do rozszerzenia tych wspólnych ćwiczeń; podkreśla, że operacja EUNAVFOR Atalanta odgrywa ważną rolę w dyplomacji morskiej; z zadowoleniem przyjmuje jej znaczący wkład w bezpieczeństwo regionalne na Oceanie Indyjskim, w szczególności udaną ochronę statków Światowego Programu Żywnościowego oraz ograniczanie piractwa, i wyraża uznanie dla synergii osiągniętej wspólnie z EUCAP Somalia i EUTM Somalia; wyraża również uznanie dla współpracy z Nową Zelandią i US Navy, a także współpracę z operacją NATO Ocean Shield i operacją AGENOR, wojskowym komponentem inicjatywy „Świadomość sytuacji na morzu w cieśninie Ormuz” (EMASOH) pod kierownictwem europejskim; zachęca państwa członkowskie z dostępem do morza, by wzmocniły potencjał swojej marynarki wojennej, z myślą o zwiększeniu obecności i widoczności UE w światowym sektorze morskim oraz wzywa UE, by rozszerzyła zasięg geograficzny operacji EUNAVFOR Atalanta w głąb Oceanu Indyjskiego; wzywa państwa członkowskie, które już zwiększyły swoją obecność morską w regionie Indo-Pacyfiku do koordynacji swojego podejścia na forach UE; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję Rady do Spraw Zagranicznych o rozpoczęciu wdrożenia koncepcji skoordynowanej obecności morskiej w północno-zachodniej części Oceanu Indyjskiego poprzez ustanowienie morskiego obszaru zainteresowania obejmującego obszar morski od Cieśniny Ormuz do Zwrotnika Południowego i od północy Morza Czerwonego do centrum Oceanu Indyjskiego, w oparciu o indywidualne zasoby państw członkowskich; wzywa do silnej synergii z operacją EUNAVFOR Atalanta; z zadowoleniem przyjmuje szybkie rozpoczęcie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w Mozambiku;

31. przypomina, że skuteczne bezpieczeństwo morskie wymaga szerszej wizji stabilności na morzu, uwzględniającej występujące na lądzie problemy z korupcją, praworządnością, podstawowe przyczyny nielegalnych połowów, nielegalne środki odurzające, handel bronią i ludźmi oraz piractwo, a także wpływ komercyjnej i przemysłowej działalności morskiej na środowisko, w tym wydobycia surowców kopalnych; wzywa UE, by zajęła się tymi kwestiami równoległe z bardziej tradycyjnymi środkami bezpieczeństwa morskiego;
32. z zadowoleniem przyjmuje wspólne ćwiczenia morskie i wzywa UE i partnerów z regionu Indo-Pacyfiku do dalszego rozwijania istniejących ram współpracy morskiej; wzywa UE, by wraz z partnerami oceniła potrzebę stworzenia systemu monitorowania naruszeń międzynarodowego prawa morskiego w regionie Indo-Pacyfiku; podkreśla wartość dodaną, jaką dla UE ma zaangażowanie w regionalne fora współpracy, takie jak dialog wysokiego szczebla UE-ASEAN w sprawie współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, dialog ASEM oraz Forum Regionalne ASEAN;
33. wzywa UE, aby uzupełniła swoją obecność na morzu poprzez rozszerzone programy budowania zdolności morskich dla partnerów o podobnych poglądach, w tym poprzez dalszą realizację programów CRIMARIO I i II w ramach unijnego programu „Najważniejsze szlaki morskie” oraz poprzez rozszerzenie współpracy w zakresie działań na rzecz zwiększenia morskiej orientacji sytuacyjnej i wymiany informacji; zwraca się do UE, aby oceniła możliwości rozszerzenia zasięgu geograficznego programu CRIMARIO na południowy Pacyfik;
34. zwraca uwagę na fakt, że zarządzanie rybołówstwem stanowi istotny aspekt środowiska morskiego; wzywa Unię, by w dalszym ciągu promowała zarządzanie oceanami w regionie i zrównoważone zarządzanie zasobami morskimi przez stosowanie porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem i uczestnictwo w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem; apeluje do Unii, by zacieśniła współpracę z partnerami międzynarodowymi o podobnych poglądach w celu zwalczania przełowienia, nadmiernej zdolności połowowej floty oraz nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów w regionie Indo-Pacyfiku oraz by systematycznie włączała zarządzanie rybołówstwem do programu dialogów na temat bezpieczeństwa morskiego ze swoimi partnerami z regionu Indo-Pacyfiku; wzywa Unię, by nadal promowała poprawę warunków życia i pracy rybaków w regionie Indo-Pacyfiku zgodnie z konwencjami i pozostałymi przepisami Międzynarodowej Organizacji Pracy; apeluje do Komisji, by zwróciła szczególną uwagę na bezpieczeństwo i obronność w kolejnej aktualizacji komunikatu w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami, przewidzianej na 2022 r.;

Wymiar technologii, cyberprzestrzeni oraz przestrzeni powietrznej i kosmicznej

35. podkreśla znaczenie bezpieczeństwa informacji i cyberbezpieczeństwa jako części infrastruktury krytycznej gospodarki światowej oraz dla ochrony demokracji przed dezinformacją i złośliwymi atakami; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki UE na rzecz dalszego zacieśniania współpracy obejmującej cyberprzestępczość i budowanie zdolności w zakresie cyberodporności partnerów w regionie; zachęca UE i partnerów z regionu Indo-Pacyfiku do wzmocnienia współpracy w zakresie walki z zagrożeniami hybrydowymi, w tym z kampaniami dezinformacyjnymi; zwraca szczególną uwagę na

potrzebę koordynacji działań przez UE z partnerami o podobnych poglądach w regionie Indo-Pacyfiku w dziedzinie zbiorowego przypisywania odpowiedzialności oraz mechanizmów wymiany danych dowodowych i informacji wywiadowczych, aby wykorzystać je jako podstawę nakładania cybersankcji; zachęca UE i NATO do ujednoczenia ich odpowiednich strategii służących zapewnieniu właściwych reakcji na cyberataki pochodzące z regionu; wzywa Radę i Komisję do zajęcia się tym wyzwaniem w podobny sposób, jak w przypadku dezinformacji pochodzącej z wschodniej granicy UE; proponuje utworzenie niezależnego centrum komunikacji strategicznej UE dla regionu Indo-Pacyfiku, dysponującego specjalnym personelem i zasobami w ramach delegacji UE w tym regionie;

36. z zadowoleniem przyjmuje współpracę rozpoczętą przez UE i szereg partnerów z regionu Indo-Pacyfiku w zakresie cyberbezpieczeństwa i obrony; wzywa UE, aby przyspieszyła tworzenie unijnej sieci dyplomacji cyfrowej, której celem jest promowanie norm i ram prawnych w dziedzinie cyberbezpieczeństwa w regionie; wzywa UE i podobnie myślące kraje regionu Indo-Pacyfiku do działania na rzecz propagowania opartej na przepisach, wolnej, otwartej i bezpiecznej cyberprzestrzeni oraz do wzmocnienia międzynarodowych regulacji sfery cyfrowej, między innymi poprzez konwencję budapeszteńską, oraz do promowania inicjatyw w ramach ONZ;
37. wzywa UE, aby rozwijała regionalne i globalne partnerstwa z regionalnymi demokratycznymi producentami krytycznych technologii z zamiarem działania na rzecz ogólnoswiatowego sojuszu technologicznych demokracji na rzecz ustanowienia sprawiedliwych, otwartych i opartych na wartościach norm i standardów dotyczących opartego na zasadach, etycznego i ukierunkowanego na człowieka wykorzystania technologii, które szanują prywatność indywidualnych użytkowników, w szczególności w odniesieniu do sztucznej inteligencji i zarządzania internetem; wzywa do ścisłej współpracy i koordynacji pomiędzy UE a krajami w regionie Indo-Pacyfiku, jeżeli chodzi o reagowanie i łagodzenie potencjalnych napięć w globalnych łańcuchach dostaw spowodowanych nałożeniem międzynarodowych sankcji na rosyjskie przedsiębiorstwa i sektory gospodarki; wzywa do zacieśnienia współpracy z demokratycznymi partnerami w regionie Indo-Pacyfiku przy opracowywaniu globalnych norm dotyczących wojskowego wykorzystania sztucznej inteligencji oraz globalnego zakazu w pełni autonomicznych systemów uzbrojenia; wzywa do skoordynowanego, ogólnoeuropejskiego podejścia strategicznego do tego regionu w celu zapewnienia dostaw krytycznych technologii i materiałów oraz wzmocnienia zdolności demokratycznych partnerów do ich wytwarzania; apeluje o wprowadzenie surowych wymogów, zarówno politycznych, jak i technicznych, dotyczących zakupu takich technologii od niedemokratycznych państw regionu, takich jak Chiny;
38. apeluje o równy i nieograniczony dostęp do przestrzeni powietrznej w oparciu o pełne poszanowanie prawa międzynarodowego; popiera zobowiązanie do otwartego i swobodnego przemieszczania się, wyrażone w ramach inicjatyw takich jak kompleksowa umowa UE-ASEAN o transporcie lotniczym;
39. podkreśla rosnące znaczenie wymiaru przestrzeni kosmicznej dla współpracy międzynarodowej i bezpieczeństwa; wyraża zaniepokojenie z powodu wzmożonego rozwoju i rozprzestrzeniania broni kosmicznej, co zwiększa niebezpieczeństwo wyścigu zbrojeń; podkreśla potrzebę zacieśnienia regionalnej i globalnej współpracy oraz

dialogu w sprawach dotyczących przestrzeni kosmicznej, w tym za pośrednictwem UNOOSA, jako sposobu na złagodzenie napięć i zapobieganie rozmieszczaniu broni w przestrzeni kosmicznej; wzywa UE, by wykorzystała efekty udanej współpracy w dziedzinie polityki i technologii kosmicznej z Republiką Korei i Japonią oraz by nawiązała współpracę w zakresie umiejętności i technologii kosmicznych z innymi partnerami regionalnymi;

Nietradycyjne wyzwania związane z bezpieczeństwem

40. podkreśla, że walka z brutalnym ekstremizmem i propagandą leży we wspólnym interesie UE i krajów regionu Indo-Pacyfiku, a także społeczności międzynarodowej; wzywa UE do ustanowienia projektu zapobiegania i zwalczania brutalnego ekstremizmu (PCVE), obejmującego działania mające na celu zwiększenie odporności na brutalny ekstremizm, takie jak jednolita platforma przeciwdziałania ekstremizmowi w regionie Indo-Pacyfiku; zachęca UE i partnerów o podobnych poglądach w regionie Indo-Pacyfiku do wzmacniania współpracy pomiędzy służbami wywiadowczymi zwalczającymi terroryzm, w tym poprzez zwiększenie wymiany akademickiej; podkreśla potrzebę dalszego wspierania współpracy między Europolem a Aseanopolem oraz między Europolem a krajowymi organami ścigania w celu ułatwienia wymiany dobrych praktyk i wiedzy fachowej w kluczowych obszarach będących przedmiotem zainteresowania, takich jak zwalczanie terroryzmu, przestępczości transgranicznej, handlu ludźmi i nielegalną bronią oraz przemytu migrantów; przypomina, że handel ludźmi nadal stanowi wyzwanie na całym obszarze Indo-Pacyfiku; wzywa UE, by wspierała partnerów regionalnych we wdrażaniu protokołu ONZ w sprawie handlu ludźmi i inicjatyw regionalnych, takich jak Konwencja ASEAN o zwalczaniu handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi;
41. wzywa do ściślejszego zaangażowania się wraz z krajami regionu Indo-Pacyfiku w rozwiązywanie problemów związanych z bezpieczeństwem, które pojawiły się w Afganistanie po przejściu władzy przez talibów, w tym terroryzmu, handlu narkotykami i ludźmi, a także rozwiązywanie kryzysu humanitarnego i zagrożeń dla bezpieczeństwa ludności;
42. podkreśla, że głównym problemem w zakresie bezpieczeństwa regionalnego i światowego pozostaje ryzyko rozprzestrzeniania broni jądrowej oraz szybkie gromadzenie i rozmieszczanie nowych zaawansowanych technologicznie zdolności jądrowych i technologii pocisków raketowych w regionie Indo-Pacyfiku; wyraża głębokie zaniepokojenie trwającą erozją architektury rozbrojenia i kontroli zbrojeń; wzywa UE i podobnie myślących partnerów do wzmocnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i nierozprzestrzeniania broni jądrowej, chemicznej i biologicznej oraz do wspierania wdrożenia i upowszechnienia traktatu o handlu bronią w regionie Indo-Pacyfiku; wzywa UE do koordynowania działań z partnerami o podobnych poglądach, aby angażować się w intensywne działania dyplomatyczne z Chinami, uwzględniając prowadzoną przez nie obecnie modernizację ich arsenału jądrowego, w tym pocisków hipersonicznych zdolnych do przenoszenia głowic jądrowych, w celu ustanowienia nowego powszechnego systemu kontroli zbrojeń oraz skutecznej architektury rozbrojenia i nieprolifracji, zwłaszcza w odniesieniu do ewentualnego następcy układu o likwidacji pocisków raketowych średniego zasięgu i nowego układu o ograniczeniu zbrojeń strategicznych, który wygasa w 2026 r., w celu

ochrony interesów bezpieczeństwa UE i bezpieczeństwa międzynarodowego; wzywa do utrzymania i przestrzegania istniejących traktatów i instrumentów dotyczących rozbrojenia i nieprolifracji; wzywa państwa nieobjęte Układem o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, ale posiadające broń jądrową, by powstrzymały się od rozprzestrzeniania wszelkich wojskowych technologii jądrowych i przystąpiły do tego układu; wyraża uznanie dla inicjatywy UE w zakresie centrów doskonałości ds. substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych, finansowanej w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, oraz wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do intensyfikacji szkoleń i budowania zdolności naszych partnerów z regionu Indo-Pacyfiku; popiera Traktat o strefie wolnej od broni jądrowej w Azji Południowo-Wschodniej (SEANWFZ), będącej regionem wolnym od broni jądrowej i innych rodzajów broni masowego rażenia, a w szczególności dążeń do postępu na drodze rozbrojenia jądrowego;

43. ponownie podkreśla, że region Indo-Pacyfiku jest w dużym stopniu narażony na zmianę klimatu, która powoduje poważne wyzwania w zakresie bezpieczeństwa; zachęca partnerów UE w regionie Indo-Pacyfiku do zintensyfikowania działań na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z celami porozumienia klimatycznego z Paryża i zachęca UE do wspierania tych partnerów w osiąganiu redukcji emisji dwutlenku węgla i wdrażaniu środków na rzecz łagodzenia zmiany klimatu oraz do zwiększania ich potencjału w zakresie oceny i przewidywania zagrożeń związanych z bezpieczeństwem klimatycznym oraz zarządzania nimi; wzywa UE, aby priorytetowo potraktowała zagrożenia związane z bezpieczeństwem w ramach strategii współpracy UE i regionu Indo-Pacyfiku oraz w pełni wdrożyła plan działania UE na rzecz obrony i klimatu w ramach swojego zaangażowania w tym regionie;
44. z zadowoleniem przyjmuje plan UE dotyczący zwiększenia jej zaangażowania w regionie Indo-Pacyfiku w zakresie pomocy humanitarnej i zdolności reagowania na klęski żywiołowe; wzywa UE i jej partnerów z regionu Indo-Pacyfiku, by priorytetowo potraktowali zapobieganie klęskom żywiołowym i odporność na nie oraz by przyspieszyli wdrażanie ram z Sendai dotyczących ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030;
 - o
 - o o
45. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych i wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	22.3.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 56 -: 8 0: 12
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alviina Alametsä, Alexander Alexandrov Yordanov, François Alfonsi, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Malin Björk, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Tanja Fajon, Anna Fotyga, Michael Gahler, Giorgos Georgiou, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Karol Karski, Peter Kofod, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, Jean-Lin Lacapelle, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, Jaak Madison, Claudiu Manda, Lukas Mandl, Thierry Mariani, Pedro Marques, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, María Soraya Rodríguez Ramos, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Tineke Strik, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Bernhard Zimniok, Željana Zovko
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Özlem Demirel, Andrey Kovatchev, Katrin Langensiepen, Javi López

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

56	+
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Andrey Kovatchev, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Lukas Mandl, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Željana Zovko
Renew	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, María Soraya Rodríguez Ramos, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Javi López, Claudiu Manda, Pedro Marques, Sven Mikser, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Isabel Santos, Andreas Schieder, Sergei Stanishev
Verts/ALE	Alviina Alametsä, François Alfonsi, Reinhard Bütikofer, Katrin Langensiepen, Jordi Solé, Tineke Strik, Viola Von Cramon-Taubadel

8	-
ID	Jean-Lin Lacapelle, Thierry Mariani, Bernhard Zimniok
NI	Kostas Papadakis
The Left	Özlem Demirel, Giorgos Georgiou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz

12	0
ECR	Anna Fotyga, Karol Karski, Jacek Saryusz-Wolski, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
ID	Peter Kofod, Jaak Madison, Harald Vilimsky
S&D	Dietmar Köster
The Left	Malin Björk

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się